

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Den 23. Januar 1912 afsluttedes i Haag den første internationale Opiumskonvention, som for Danmarks Vedkommende traadte i Kraft den 21. Oktober 1921, se Bekendtg. Nr. 408 af 23. Maj 1922. Da denne Konvention paa en Række Punkter ikke ansaas for fyldestgørende til den internationale Bekæmpelse af Misbrug med Opium og andre Bedøvelsesmidler, sammenkaldtes i Slutningen af 1924 to Opiumskonferencer i Genève, den første, i hvilken kun deltog de Stater, der besidder Territorier, hvor Opiumsrøgning endnu finder Sted, og den anden, til hvilken alle Medlemmer af Folkeforbundet eller Stater, som er Deltagere i Haager-Konventionen af 1912 blev indbudt, og ved hvilken Danmark var repræsenteret. Sidstnævnte Konference vedtog den 19. Februar 1925 den i Forslaget aftrykte Konvention, der med Forbehold af Ratifikation er undertegnet af Danmark den 26. September 1925. Konventionen træder, forsaavidt Forholdet mellem de kontraherende Parter angaar, i Stedet for Haager-Konventionens Kap. I, III og V (Konv. 1925, Art. 31). Nævnte Konventions Kap. II (om præpareret Opium), IV (om Forholdet mellem Kina og de Magter, der har Traktater med Kina) og VI (Slutningsbestemmelser) er saaledes stadig gældende mellem Parterne. Endvidere vedtoges paa Konferencen en Protokol og en Slut-Akt, der er vedføjet nærværende Bemærkninger i Oversættelse (Bilag 1. og 2.). Protokollen, der nærmest tager Sigte paa de opiumsproducerende Lande, er ikke underskrevet af Danmark, hvorimod Slutakten, som indeholder forskellige Beslutninger, der ikke har fundet Optagelse i selve Konventionen, er undertegnet af Danmark den 26. September 1925. Til Gennemførelse her i Landet af Bestemmelserne i Konventionen af 1925 vil der af Indenrigsministeriet blive fremsat Forslag til en ny Lov om Fremstilling af og Handel med Opium m. m.

Konventionen traadte først i Kraft den 25. September 1928, idet de Stater, hvis Ratifikation i Overensstemmelse med dens Art. 36 i saa Henseende udkrævedes, først da havde foretaget dette Skridt. Folkeforbundets Delegeretforsamlinger har gentagne Gange, senest i en den 24. September 1929 vedtaget Beslutning henledt Opmærksomheden paa Ønskeligheden af, at de Stater, som endnu ikke har ratificeret, nu fore-

tager dette Skridt; kun 26 af Folkeforbundets 54 Medlemsstater havde da ratificeret Konventionen. Det er saaledes i Overensstemmelse med dette Ønske, ligesom det er i Samklang med de af den danske Delegation i Folkeforbundets Delegeretforsamling i September Maaned 1929 udfoldede Bestræbelser for at søge fremskyndet Ratifikation af de internationale Konventioner, som er afsluttet under Folkeforbundets Auspicer, at Regeringen nu fremsætter nærværende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Formaalet med Istandbringelsen af denne Konvention har været at søge undertrykt den Smughandel med og det Misbrug af farlige Bedøvelsesmidler, som havde vist sig endnu at drives i stor Maalestok til Trods for, at Opiumskonventionen af 1912 har haft højst værdifulde Resultater.

Dette Formaal søgtes opnaaet ved i Konventionen at foreskrive en virksomere Begrænsning af Frembringelsen og Fremstillingen af disse Stoffer og ved at foreskrive Udøvelsen af skarpere Kontrol og Tilsyn med den internationale Handel end fastsat i den ældre Konvention.

I Konventionens Kapitel I fastslaas de nærmere *Definitioner* af de i denne forekommende Benævnelser paa de i Betragtning kommende farlige Bedøvelsesmidler.

I Kapitel II og III indeholdes de i Konventionen deltagende Staters Forpligtelse til at gennemføre Lovgivningsforanstaltninger i Retning af at skabe indenrigsk Kontrol med *Raa-Opium, Kokablade* og *fabrikerede Bedøvelsesmidler*. Kontrollen skal omfatte Fremstilling, Forhandling samt Ind- og Udførsel, og med Hensyn til de sidstnævnte Bedøvelsesmidler tilsigter Kontrollen tillige at sikre, at disse udelukkende benyttes i medicinsk og videnskabeligt Øjemed.

Kapitel IV omhandler *indisk Hamp*, bl. a. Forpligtelse til at forbyde Udførsel af *Harpiks* af *indisk Hamp* til Lande, der har forbudt Brugen af dette Stof.

Kapitel V omhandler *Tilsynet med den internationale Handel* med de af Konventionen omfattede Bedøvelsesmidler. Der fastsættes deri et System, hvorefter Ind- og Udførslen af ethvert af disse kun kan finde Sted paa Grundlag af Ind- og Udførselsbevis fra Myndighederne i henholdsvis Ind- og Udførselslandet, hvilke Dokumenter meddeles Myndighederne i det andet Land. Det